

ชื่อหนังสือ	หน้ากากรดอกช่อนกลั่น
ผู้แต่ง:	แก้วเก้า
สำนักพิมพ์:	ทรีบีส์
ปีที่พิมพ์:	2552
จำนวนหน้า:	508 หน้า
ราคา:	340 บาท

แสนภูมิ รีบกลับจากเมืองนอกทันทีที่รู้ว่า สันต์ เสียชีวิตลงด้วยโรคหัวใจวายเฉียบพลัน ขณะที่ไปเที่ยวทะเลกับภรรยาสาวสวยคนใหม่ที่เพิ่งแต่งงาน เมื่อถึงสนามบิน สก๊ต เพื่อนสนิทของสันต์กับ มาลีวรรณ ภรรยาของพ่อ ได้มากอดต้อนรับเขาอย่างดี มาลีวรรณจัดการงานศพทุกอย่างแทนแสนภูมิ และบรรจุศพไว้เพื่อรอให้แสนภูมิลกลับมาเผา เพราะพิธีกรรมจะถูกเปิดทันทีที่เผาศพในอีก 100 วันข้างหน้า ซึ่งมาลีวรรณได้บอกแสนภูมิว่า สันต์ได้ยกทุกอย่างให้กับแสนภูมิ ทำให้แสนภูมิแปลกใจที่พ่อไม่ทิ้งสมบัติให้ภรรยาที่ทั้งสวยและแสนดีคนนี้เลย ส่วนงานที่บริษัทก็มีสก๊ตช่วยดูแลแทนให้อย่างดี

เมื่อแสนภูมิไม่ตั้งใจสงสัยอะไร จึงใช้เวลาที่เหลือในการเที่ยวเตร่และได้ถูกตาต้องใจกับ รมณีย์ หรือ เรมี่ หลานสาวคนสวยของสก๊ตซึ่งมาลีวรรณเป็นคนแนะนำให้ เพื่อหลอกล่อแสนภูมิให้ไปแข่งรถที่พัทยา ระหว่างทางแสนภูมิเห็นอุบัติเหตุรถชนจึงรีบลงไปช่วย ซึ่งชายคนนั้นปลอดภัย แต่เพราะรมณีย์รีบไปเที่ยว แสนภูมิจึงไม่มีโอกาสได้รับคำขอบคุณจาก ไบเตย ลูกสาวของชายที่ช่วยชีวิตไว้ เมื่อไปถึงพัทยา แสนภูมิไปรู้จักกับ นิคกี้ ขาเซ็งรุ่นใหญ่และอยู่เที่ยวต่อกับรมณีย์ จนทั้งสองมีความสัมพันธ์ที่ลึกซึ้ง

เมื่อ ป้าไขแสง รู้ว่าหลานชายทั้ง โง่และเซ่อ วันๆขลุกอยู่แต่กับผู้หญิง ไม่สนใจงาน จึงบอกแสนภูมิ ว่าที่จริงแล้วสันต์ถูกมาตีวรรณวางแผนฆ่าเพื่อหวังสมบัติ แสนภูมิไม่เชื่อคำพูดของไขแสงเพราะที่ผ่านมามี มักจะคอยว่าร้ายคนอื่นอยู่เสมอ เธอจึงขอร้องให้แสนภูมิไปช่วยคุมก่อสร้างโรงงานน้ำพริกให้เธอ แสนภูมิ กลับส่ง ชนะพร เพื่อนของเขาไปแทน ส่วนตัวเองก็ควมรมณีย์ไปแข่งรถ

โชคร้ายที่แสนภูมิเกิดอุบัติเหตุตอนแข่งรถ แสนภูมิอาการสาหัสสมองกระทบกระเทือนอย่างรุนแรง ต้องผ่าตัดด่วน มาตีวรรณไม่ยอมให้หมอผ่าตัดเพราะต้องการให้แสนภูมิตาย แต่ไขแสงหลอกล่อจนมาตี วรรณยอมให้หมอผ่าตัด ซึ่งจะต้องผ่าโดยหมอของไขแสงเท่านั้น หมอวิเวก ผ่าตัดแสนภูมิจนปลอดภัย แต่ เขาฟื้นขึ้นมาพร้อมกับความผิดปกติคือ เขาสามารถได้ยินเสียงความคิดของผู้อื่นได้เมื่อคนนั้นมาอยู่ใกล้ๆ

ตอนแรกเขาไม่เข้าใจจึงอะอะโวยวายจนทำให้ทุกคนคิดว่าเขามีอาการทางประสาท แสนภูมิรีบไป ปรึกษากับหมอวิเวก หมอบอกว่า เขามีวิธีผ่าตัดที่พิเศษทำให้แสนภูมิมีความสามารถพิเศษนี้ แสนภูมิไม่เชื่อ ที่หมอวิเวกบอกแต่เมื่อเขาได้ยินเสียง ความคิดของคนรอบข้างดังมากขึ้น จึงทำให้แสนภูมิได้รู้ความจริงว่า สกัคกับมาตีวรรณไม่ใช่คนคิดอย่างที่คิด เพราะแอบค่าเขาอยู่ตลอดเวลาและทั้งคู่ยังแอบคบซู้กันอีก

เมื่อมาตีวรรณรู้ว่าสันต์ยกสมบัติทั้งหมดให้กับแสนภูมิ ทำให้เธอจึงร่วมมือกับสกัควางแผนฆ่า แสนภูมิ เมื่อแผนรถคว่าไม่สำเร็จ ทั้งคู่จึงพยายามทำให้แสนภูมิกลายเป็นคนบ้าด้วยการเชิญ หมอจอมขวัญ ซึ่งเป็นจิตแพทย์ให้เข้ามารักษาแสนภูมิ เพื่อต้องการให้หมอยืนยันว่าเขามีอาการทางจิต แต่หมอจอมขวัญก็ ไม่ได้สรุปว่าแสนภูมิมีอาการทางจิต

เมื่อแผนทุกอย่างไม่สำเร็จ มาตีวรรณจึงขอให้ นิกกี้ ซึ่งจริงๆแล้วเป็นน้องของคนส่งคนไปฆ่า แสนภูมิ โดยส่งมือสังหารเข้าไปเป็นคนขับรถของแสนภูมิ แสนภูมิกังวลกับสิ่งที่ตนเองเป็น จึงอยากไป ปรึกษากับหมอวิเวก แต่ขณะนั่งรถไปเขาก็ได้ยินเกี่ยวกับแผนการที่มือสังหารกำลังคิด และรู้ว่ามาตีวรรณ เกี่ยวข้องกับแผนครั้งนี้ เขาจึงซักถามจนมือสังหารรับ โทรรายงานนิกกี้ว่าแผนที่วางไว้แสนภูมิรู้หมด แล้ว เมื่อหมอวิเวกจึงแนะนำให้ไปแจ้งความเรื่องคนขับรถ แต่เรื่องอื่นๆขอให้เก็บไว้ก่อนและอย่าบอกใครว่าได้ ยินความคิดของคนอื่น

แสนภูมิไปหาสกัคเพื่อขอความช่วยเหลือแต่เขาก็ได้ยินความคิดสกัคที่จะลวงเขาไปฆ่า และที่จริง แล้วรมณีย์ก็เป็นแค่สาวขายบริการที่ถูกส่งเข้ามาเป็นนางนกด่อ เพื่อลวงให้เขาแข่งรถจนเกิดอุบัติเหตุ

แสนภูมิแอบหนีออกจากบ้านไปขออาศัยกับ ชนะพร แต่กลับถูกชนะพรหลอกเอาเงิน แสนภูมิจึงไปหา เกษมศักดิ์ เพื่อขอให้ช่วยขายของทุกอย่างให้เพื่อเอาเงินมาใช้ในการช้อนตัว แต่นอกจากไม่ได้เงินแล้วเพื่อนเขาคิดที่จะ รับโทรตามมาลี้วรรณให้มาเอาตัวเขาไป แสนภูมิหนีออกมาและไม่ไว้ใจใครทั้งนั้น จึงตัดสินใจมาหา ไชแสงที่โรงงานน้ำพริก แสนภูมิเล่าเรื่องทั้งหมดให้ป้าไชแสงฟัง ตอนแรกเขาคิดว่าต้องโดนป้าด่าว่าโง่แน่นอน แต่ผิคาดเสียดความคิดในใจของไชแสงกลับเต็มไปด้วยคำพูดอ่อนโยนและสงสารเขา

ไชแสงรับพาแสนภูมิไปหา นายศยาม เพื่อจัดการเรื่องพินัยกรรม เมื่อเจอกับนายศยาม แสนภูมิก็ได้รู้ว่าศักดิ์จะมารับพินัยกรรมเพื่อไปจัดการเอง แต่ศยามไม่ยอมให้ ศยามจึงรับให้พินัยกรรมนั้น แก่แสนภูมิ เพราะไม่อยากรุงอีก

แสนภูมิขอช้อนตัวที่โรงงานน้ำพริก ไชแสงยินดีแต่มีข้อแม้ว่าเขาต้องช่วยเธอทำงานและได้ค่าจ้างเพียงวันละ 150 บาท แสนภูมิตกลง แม้จะเบื่อกับค่าน้ำป้า แต่เขาก็รู้ว่าป้ารักและห่วงเขาที่สุด แสนภูมิ ได้รู้จักกับ บัวลอย สาวใช้คนสนิทของป้าไชแสง ไบเตย และ ไบตาล สองพี่น้องที่คอยช่วยป้าดูแลโรงงานน้ำพริก ทั้งสองเป็นลูก บุญเต็ม ชายที่เขาเคยช่วยไว้จากอุบัติเหตุเมื่อคราวก่อน ไบตาลมีความผิดปกติทางสมอง ไม่พูดมาก ภายนอกเหมือนคนปัญญาอ่อน แต่ภายในเขามีความเป็นอัจฉริยะ ส่วนไบเตย เป็นสาวเก่ง อ่อนหวาน คอยช่วยงานป้าไชแสงทุกอย่าง เธอพูดตรงกับใจเสมอไม่เคยคิดร้ายกับใคร มาลี้วรรณและศักดิ์ตามหาแสนภูมิในทุกที่ แต่ก็ไม่พบทั้งสอง จึงทำพินัยกรรมปลอมและยื่นต่อศาลเพราะมั่นใจว่า กว่าแสนภูมิจะกลับมารู้เรื่องทรัพย์สินสมบัติทั้งหมดก็คงตกเป็นของมาลี้วรรณแล้ว แสนภูมิต้องมาหลบที่โรงงานน้ำพริก เขาต้องปลอมตัวเป็นแค่คนงานซึ่งไม่มีใครรู้ว่าเขาเป็นหลานไชแสง มีเพียงไบเตยและไบตาลที่รู้ ระหว่างนั้นก็มิสายสืบมาดูว่าแสนภูมิอยู่ที่นี้หรือไม่บ่อยครั้ง แต่แสนภูมิได้ยินสิ่งที่พวกเขาคิดและหนีรอดมาได้ทุกครั้ง โดยมีไบเตยคอยช่วยเหลือ

ไบเตยไปซื้อพริกกับแสนภูมิที่ไร่ ลุงอ๋อม แต่ฝนตกหนักทำให้ทั้งสองต้องค้างที่บ้านลุงอ๋อม เมื่อทั้งสองกลับมาก็ถูกคนที่โรงงานนิทาว่าไปทำอะไรเสียหาย ไชแสงจึงแนะนำให้แสนภูมิแต่งงานกับไบเตย แม้เขาจะชอบไบเตยแต่ก็ปฏิเสธเพราะไม่อยากเอาใครมาลำบากด้วย แสนภูมิไปที่บ้านไบเตยและขอโทษซึ่งทำให้แสนภูมิได้ยื่นว่าในใจของไบเตยก็แอบชอบเขาอยู่เช่นกัน คนร้ายตามมายิงแสนภูมิแต่ไบตาลขัดขวางไว้ได้ และจับคนร้ายส่งตำรวจ ซึ่งหนึ่งในนั้นคือ ศักดิ์ คนขับรถที่บ้านเขานั่นเองแต่ตำรวจก็สาวไม่ถึงคนบงการ

แสนภูมิมาส่งใบเตยที่บ้านแล้วผลอกลับไปจนถึงเช้า พอตี ต้า สาวคนงานที่ปากมากแะมาเอาของที่บ้านใบเตย และเห็นแสนภูมินอนอยู่ที่บ้านใบเตย จึงปล่อยข่าวลือจนใบเตยอับอาย แสนภูมิจึงตัดสินใจขอใบเตยแต่งงาน หลังแต่งงานใบเตยให้ทั้งคู่กลับไปอยู่ที่บ้านลุงอ๋อมเพราะไม่มีใครรู้จักและเริ่มชีวิตคู่อย่างมีความสุข

มาลีวรรณปลอมตัวมาสืบหาแสนภูมิจึงโรงงาน และจ้างคำให้สืบจนได้รู้ว่าแสนภูมียู่ที่บ้านลุงอ๋อม ด้านหมอวิเวกก็โดนมาลีวรรณและสก็ดเล่นงานเรื่องผ่าตัดทำให้แสนภูมิจึงคิดปิดกั้น จนทำให้ต้องหลบหนีและไปหาหลักฐานเพื่อยืนยันผลการรักษาของเขาต่อแพทย์สภา แล้วขอให้ใบตาลที่เคยถูกเขาผ่าตัดมาก่อนไปเป็นเคสตัวอย่าง ใบตาลจึงชวนให้หมอวิเวกอยู่ซ่อนตัวที่โรงงานกับเขา แสนภูมิจึงเป็นห่วงใบเตยจึงโทรหาป้า ขณะที่กำลังคุยกันนั้นก็มีคนร้ายบุกเข้ามาทำร้ายใบเตย แสนภูมิจึงรีบมาที่โรงงานเพื่อช่วยใบเตย เมื่อมาถึงเขาเจอหมอวิเวกซึ่งบอกเขาว่าใบเตยถูกคนร้ายเอาตัวไปแล้ว เขาตัดสินใจไปช่วยใบเตยเพียงคนเดียว โดยไม่รู้ว่าแท้จริงแล้วใบเตยไม่ได้โดนจับไป

แสนภูมิจึงกลับมาที่บ้านเพื่อรอมาลีวรรณกลับมา และบังเอิญวันนั้นมาลีวรรณเครียดมากจึงไปเที่ยวบาร์โดยไม่รู้ว่ามีหมอวิเวกและหมอจอมขวัญขอให้เจ้าของบาร์ช่วยอัดเทปเอาไว้ ซึ่งพอมาได้สติเธอจึงสารภาพทุกอย่างจนหมดและยังพาเด็กหนุ่มในบาร์กลับมาบ้านด้วย

มาลีวรรณเมามากโดยไม่รู้เด็กหนุ่ม คนนั้นแอบขโมยของในบ้าน แสนภูมิจึงเห็นเข้าจึงโทรเรียกตำรวจและนักข่าวมาทำข่าวที่บ้าน เมื่อมาลีวรรณตื่นขึ้นมาจึงหาว่าแสนภูมิจึงบุกรุก แต่ป้าใบเตยโผล่เข้ามาและเล่าความจริงทุกอย่างให้ตำรวจฟัง พร้อมกับเอาเทปของมาลีวรรณมาแฉ เมื่อจนมุมด้วยหลักฐานมาลีวรรณก็ถูกจับและให้การชดเชยถึงสก็ด แสนภูมิจึงรับมรดกที่สันต์ทิ้งไว้ให้และเข้าไปดูแลบริหารบริษัทที่กำลังแย่ให้ดีขึ้น โดยเขาใช้พรสวรรค์ในการรู้จักคนช่วยในการเจรจาธุรกิจ แสนภูมิจึงทำงานจนลืมใบเตย ใบเตยเสียใจที่แสนภูมิจึงไม่มีเวลาให้ เธอเลยจึงแกล้งขอแสนภูมิจึงกลับไปอยู่บ้าน เขาก็ไม่ขัด

จนเวลาผ่านไปแสนภูมิจึงออกตามหาใบเตยแต่ก็ไม่เจอ เขาจึงอ่อนวอนให้ป้าใบเตยบอกที่อยู่ใบเตย ป้าใบเตยสงสารจึงยอมบอก แสนภูมิจึงปรับความเข้าใจกับใบเตย เธอกำลังจะมีลูก เขาดีใจมาก แสนภูมิจึงกลับมาดูแลบริษัทและช่วยป้าใบเตยทำงาน โรงงานน้ำพริกจนเจริญรุ่งเรือง ส่วนใบตาลกำลังจะไปเรียนต่อแพทย์ที่แอฟริกาใต้ ซึ่งจริงๆแล้วใบตาลไม่ได้ปัญญาอ่อนอย่างที่ใครคิด เพราะเขาได้ยินเสียงคนเหมือน

แสนภูมิ สำหรับแสนภูมิ เขาจะได้ยินเสียงความคิดของคนอื่นอีก 2-3 ปีเท่านั้น และเขาคงจะไม่หลงไปกับ หน้ากากสวยๆ คำพูดหวานๆ ของคนอื่นอีกต่อไป...

คนเราในสังคมทุกวันนี้มักนิยมใส่หน้ากากเข้าหากัน สิ่งที่พูดออกมากับสิ่งที่ใจคิดมักไม่ค่อยตรงกัน ทำให้คนเราอยู่กันในสังคมแบบไว้ใจกันยาก

นิยายเรื่องนี้ได้เสนอมุมมองคนในสังคมสมัยนี้ผ่านการมีสัมผัสพิเศษ ที่สามารถรู้ได้ว่า คนรอบข้างเราคิดอะไรอยู่ ทำให้ได้รู้เลยว่า แทบ 99.99 เปอร์เซ็นต์ที่คนเรามองคนผิดไป บางคนดูภายนอกดีมาก แต่ใจคิดร้ายกับเราทุกอย่าง ในขณะที่บางคนดูภายนอกร้าย แต่ใจไม่มีอะไรเลยก็มี

อยู่ในสังคม...เมืองแห่งหน้ากากกันให้ดีๆ ก็แล้วกันนะ.